

Til lovforslag nr. L 8. Betænkning afgivet af retsudvalget den 13. oktober 1986

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om køb på kredit

Udvalget har behandlet lovforslaget i flere møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Udvalget har endvidere modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Butikshandelens Fællesråd,
Danmarks Automobilforhandler Forening,
Dansk Organisation af Detailhandelskæder,
Danske Detailhandelsejede Kontoringe,
Detailhandelens Kreditformidlingsråd,
Forbrugerrådet,
GN Data A/S og
Søsportens Brancheforening.

Der er af justitsministeren og et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Nogle af udvalgets spørgsmål er optrykt som bilag til betænkningen tillige med justitsministerens svar herpå.

Herefter indstiller et *flertal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Det Radikale Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af justitsministeren under nr. 5 og 8 stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og ønsker at udtale følgende:

Mindretallet finder det i denne situation betænkeligt at anvende lov om køb på kredit som grundlag for en forbrugsbegrænsning, idet lovens målgruppe traditionelt har været en personkreds, som lovgiverne har ønsket at

beskytte. Anvendes denne afgrænsning som grundlag for et økonomisk indgreb, bliver »beskyttelsen« af noget tvivlsom værdi. Som eksempel på de tilfældigheder, som opstår med dette udgangspunkt, kan nævnes, at der tidligere i den danske afbetalingslovgivning var medtaget mindre erhvervsdrivende for så vidt angår deres indkøb på kredit af materialer m.v. til brug i deres virksomheder. Udgangspunktet herfor var, at man fandt behov for også at beskytte disse mindre erhvervsdrivende. Efter at disse ved en tidligere lovrevision blev unddraget lovens beskyttelse, undgår de nu også denne del af det økonomiske indgreb, hvorfor det altså vender sig til en fordel ikke at nyde denne »beskyttelse«.

Ganske vist deler mindretallet regeringens intentioner om at begrænse forbruget af den fremtidige produktion, idet forbrugsmønstret er uhensigtsmæssigt ud fra såvel samlede samfundsbetragtninger som ud fra indlysende omkostningsbetragtninger for den enkelte forbruger; men i betragtning af at kontokortbrugere og kreditbrugere i øvrigt ofte vil være personer, som ikke har mulighed for at opnå lån gennem pengeinstitutter, men som ikke desto mindre har behov for indkøb af basale forbrugsgoder som f.eks. møbler og køleskab, fordi de skal stifte hjem eller ventte en familieførogelse. Et indgreb mod det lånefinansierede forbrug burde derfor skelne mellem egentligt luksusforbrug og goder, »der er nødvendige til opretholdelse af et beskedent hjem og en beskedent levefod«, jf. formuleringen herom i retsplejelovens § 509.

Dertil kommer, at lovforslaget på mange måder virker helt tilfældigt, hvilket også er fremgået af en række af justitsministerens besvarelser af spørgsmål fra udvalget.